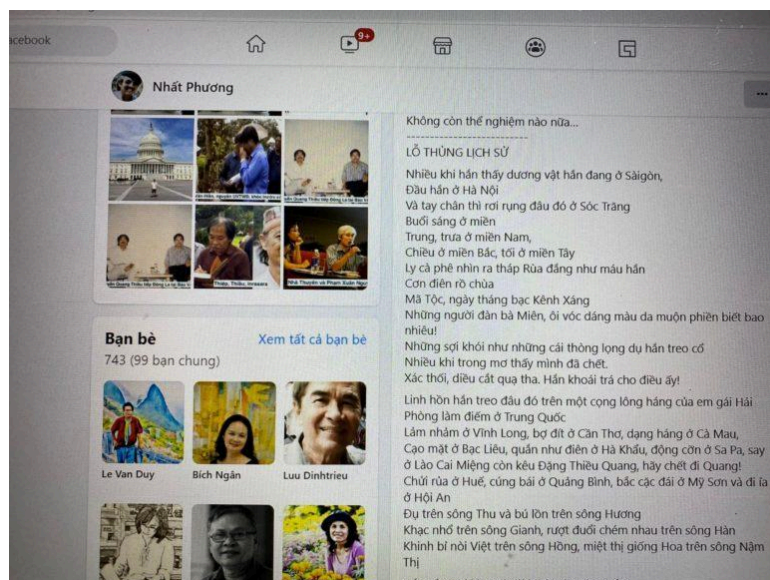

Lê Thiếu Nhơn - “Lỗ thủng lịch sử” của ai?

09/02/2022

Tranh thủ vớt vát mấy ngày xuân đi gặp gỡ bạn bè để ba hoa, nào ngờ tôi nhận quả đắng. Vừa giáp mặt, vị giảng viên đại học khả kính đã ném cho tôi cái nhìn rất dữ dằn, và gằn giọng: “Cậu là ủy viên Hội đồng Thơ của Hội Nhà văn VN đấy à? Cậu bỏ phiếu kết nạp cái loại viết những câu bẩn thỉu vào Hội, để phỉ báng người yêu thi ca à?”.

Tôi chưng hửng, không hiểu chuyện gì xảy ra. Thấy tôi ú ớ, vị giảng viên đại học khả kính bảo: “Vào Facebook Nhất Phương mà đọc”.

Tò mò và chua chát, tôi tìm Facebook Nhất Phương của nhà văn Trúc Phương. Ngày 26/1, nhà văn Trúc Phương in hai văn bản “thơ hậu hiện đại”, trong đó có bài “Lỗ thủng lịch sử” nhằm mỉa mai chất lượng chuyên môn Hội Nhà văn VN.

Bài “Lỗ thùng lịch sử” được cho là của Nguyễn Hữu Hồng Minh, tân hội viên Hội Nhà văn VN. Rất nhiều ý kiến còm vào Facebook Nhất Phương, bày tỏ sự phẫn nộ về “Lỗ thùng lịch sử”.

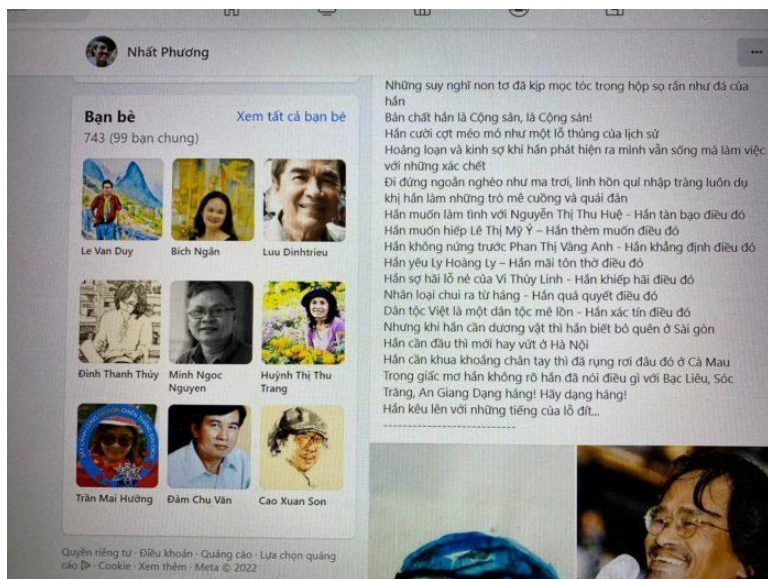
Nhà thơ Lê Hồng Thiện dùng chữ “tởm lợm”, nhà văn Kim Quyên bình luận “thật khủng khiếp cho cái gọi là thơ”, nhà thơ Nguyễn Trác kêu “thật quái đản”. Còn nhà báo Dương Liên Chi – nguyên Trưởng phòng Văn hóa Văn nghệ của Ban Tuyên giáo Thành ủy TP.HCM thì cho rằng: “Người này “được” gọi là “nhà...” sao ạ? Như một thứ sâu bọ! Sao lại mang thứ rác rưởi này vào Hội Nhà văn?”.

Cảm thấy việc này có liên quan đến tự trọng nghề nghiệp của mình, tôi xin trình bày rõ ràng.

Hội đồng Thơ không bỏ phiếu kết nạp Nguyễn Hữu Hồng Minh. Khi Hội đồng Thơ họp, lãnh đạo Hội Nhà văn VN có thông báo: “Nguyễn Hữu Hồng Minh đã đạt phiếu quá bán của Hội đồng văn xuôi, nhưng anh ấy chủ yếu làm thơ. Có thể chuyển sang kết nạp ở chuyên ngành thơ không?”. Tất cả 9 thành viên của Hội đồng Thơ đều phản đối.

Còn Nguyễn Hữu Hồng Minh viết văn xuôi rỗng rảnh gì để được kết nạp, thì nhường quyền trả lời cho Hội đồng văn xuôi.

Tôi cũng không biết nhà văn Trúc Phương đã lấy văn bản “Lỗ thùng lịch sử” từ nguồn nào, nên tôi phải chụp lại màn hình để làm bằng chứng.

“Lỗ thùng lịch sử” có phải của Nguyễn Hữu Hồng Minh không? Tôi nghĩ, chính Nguyễn Hữu Hồng Minh cần lên tiếng cho mình bạch.

Nếu không phải của anh, thì anh đính chính.

Nếu đúng là của anh, thì văn bản in trên Facebook Nhất Phương có phải nguyên tác do anh viết ra không?

Nếu anh vẫn thừa nhận “Lỗ thùng lịch sử” là tác phẩm tâm đắc của bản thân, thì anh đừng nên cầm tấm thẻ Hội viên Hội Nhà văn VN.

Tôi chưa bao giờ đánh giá cao khả năng văn chương của Nguyễn Hữu Hồng Minh. Thế nhưng, bây giờ Hội Nhà văn VN đã lỡ công nhận tư cách cầm bút của anh, thì anh ở độ tuổi 50 nên sòng phẳng đối thoại với bạn đọc và đồng nghiệp thật nghiêm túc, thật đàng hoàng.

Dù không muốn đưa thứ chữ nghĩa giẻ rách lên trang của mình, nhưng xin miễn cưỡng “sao y” toàn bộ “Lỗi thùng lịch sử” trên Facebook Nhất Phương, mà vì nó khiến tôi bị vị giảng viên đại học khả kính có chút hiểu nhầm và mắng xối xả:

LỖ THÙNG LỊCH SỬ

Nhiều khi hẳn thấy dương vật hẳn đang ở Sài Gòn,

Đầu hẳn ở Hà Nội

Và tay chân thì rơi rụng đâu đó ở Sóc Trăng

Buổi sáng ở miền

Trung, trưa ở miền Nam,

Chiều ở miền Bắc, tối ở miền Tây

Ly cà phê nhìn ra tháp Rùa đẳng như máu hẳn

Cơ điên rồ chùa

Mã Tộc, ngày tháng bạc Kênh Xáng

Những người đàn bà Miên, ôi vóc dáng màu da muộn phiền biết bao nhiêu!

Những sợi khói như những cái thòng lọng dụ hẳn treo cổ

Nhiều khi trong mơ thấy mình đã chết.

Xác thối, điều cắt quạ tha. Hồn khoải trá cho điều ấy!

Linh hồn hồn treo đầu đó trên một cọng lông háng của em gái Hải Phòng làm điểm ở Trung Quốc

Lảm nhảm ở Vĩnh Long, bọt dít ở Cần Thơ, dạng háng ở Cà Mau,

Cạo mặt ở Bạc Liêu, quần như điên ở Hà Khẩu, động cốn ở Sa Pa, say ở Lào Cai Miệng còn kêu Đặng Thiều Quang, hãy chết đi Quang!

Chửi rửa ở Huế, cúng bái ở Quảng Bình, bắc cặc đái ở Mỹ Sơn và đi ỉa ở Hội An

Đ* trên sông Thu và bú l*n trên sông Hương

Khạc nhổ trên sông Gianh, rượt đuổi chém nhau trên sông Hàn

Khinh bỉ nòi Việt trên sông Hồng, miệt thị giống Hoa trên sông Nậm Thị

Hắn cắt mọi khoanh đời dẫu vào tác phẩm

Những suy nghĩ non tơ đã kịp mọc tóc trong hộp sọ rắn như đá của hắn

Bản chất hắn là Cộng sản, là Cộng sản!

Hắn cười cợt méo mó như một lỗ thủng của lịch sử

Hoảng loạn và kinh sợ khi hắn phát hiện ra mình vẫn sống mà làm việc với những xác chết

Đi đứng ngoằn nghèo như ma trời, linh hồn quỷ nhập tràng luôn dụ khi hắn làm những trò mê cuồng và quái đản

Hắn muốn làm tình với Nguyễn Thị Thu Huệ – Hắn tàn bạo điều đó

Hắn muốn hiếp Lê Thị Mỹ Ý – Hắn thèm muốn điều đó

Hắn không núng trước Phan Thị Vàng Anh – Hắn khẳng định điều đó

Hắn yêu Ly Hoàng Ly – Hắn mãi tôn thờ điều đó

Hắn sợ hãi lỗ nẻ của Vi Thùy Linh – Hắn khiếp hãi điều đó

Nhân loại chui ra từ háng – Hắn quả quyết điều đó

Dân tộc Việt là một dân tộc mê l* n – Hắn xác tín điều đó

Nhưng khi hắn cần dương vật thì hắn biết bỏ quên ở Sài Gòn

Hắn cần đầu thì mới hay vút ở Hà Nội

Hắn cần khua khoảng chân tay thì đã rụng rơi đầu đó ở Cà Mau

Trong giấc mơ hắn không rõ hắn đã nói điều gì với Bạc Liêu, Sóc Trăng, An Giang Dạng háng! Hãy dạng háng!

Hắn kêu lên với những tiếng của lỗ đít...

[Báo Tiếng Dân](#)